

Іван БОНДАРЄВ

курсант 5-го курсу факультету
оперативно-рятувальних сил
Національного університету
цивільного захисту України

Ігор ХМИРОВ

к. психол. наук., доцент кафедри
наглядово-профілактичної діяльності
факультету цивільного захисту
Національного університету
цивільного захисту України

АНТИІНФЛЯЦІЙНА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ: ПРАВОВІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ

На сучасному етапі виділяють два базових методи боротьби з інфляцією та зменшення її негативних наслідків: монетаристський та кейнсіанський підходи [2; 4]. В Україні нині спостерігається повзуча інфляція. Це обумовлено збільшенням обсягів грошової маси в обігу, що стимулює інфляційні процеси. По-перше, при інфляції можливо проводити грошові реформи, які доцільно застосовувати для виключення з обігу зайвих грошей. Базові напрямки проведення грошових реформ наведено в табл. 1 [1; 2]. На сучасному етапі уряд України використовує девальвацію та декомбінацію. Проте слід прийняти до уваги, що на сучасному етапі економісти-аналітики не дійшли спільної думки щодо пропозиції ефективного комплексу засобів боротьби з інфляцією та запобігання її негативних наслідків.

Таблиця 1

Характеристика антиінфляційних грошових реформ

Найменування грошової реформи	Зміст
Нуліфікація	Офіційне анулювання повністю знеціненої грошової одиниці з обігу і введення нової
Ревальвація	Підвищення курсу національної валюти відносно валют інших країн
Девальвація	Зменшення вартості національної валюти порівняно з валютно-грошовими одиницями інших країн
Деномінація	Укрупнення національної грошової одиниці шляхом еквівалентної заміни старих грошових знаків на нові відповідно до фіксованого співвідношення

У цілому, в умовах, що склалися, доцільно рекомендувати застосування таких заходів щодо боротьби з інфляцією та запобігання її негативних наслідків (табл. 2) [1; 4].

Таблиця 2

Рекомендовані заходи щодо антиінфляційних пропозицій для України

Зміст заходу	Очікувані переваги від впровадження заходу
Підвищення загального рівня життя населення	Створення платоспроможного попиту без емісії додаткових грошей
Зменшення ставки кредиту для виробників	Підвищення темпів зростання обсягів виробництва товарів та послуг
Додавання до обігу не тільки грошових, а й фізичних ресурсів	Підкріплення вартості грошей вартістю фізичних ресурсів
Сприяння розвитку ринку цінних паперів	Можливість акумулювати і, тим самим, стримувати зростаючу масу грошей в обігу
Активізація інвестиційних інструментів	Можливість залучати кошти до процесів інвестування
Відновлення ефективного функціонування банківської системи	Підвищення спроможності накопичувати кредити та кошти

Всі наведені заходи дадуть можливість вилучити з вільного обігу надлишкову кількість грошової маси і, відповідно, звести до мінімуму ризик активізації процесів розвитку інфляції в Україні.

Список використаної літератури

1. Гелухов Н. М. Сучасні тенденції розвитку грошово-кредитної політики України / Н. М. Гелухов, А. І. Пелех // Економічний Вісник Донбасу. – 2008. – № 1. – С. 41 – 45.
2. Кравченко С. Проблеми інфляції в ринковій економіці й антиінфляційна політика держави / С. Кравченко, С. Теленик // Економіка. Фінанси. Право. – 2007. – № 8 – С. 8 – 12.
3. Савченко А. Інфляційне таргетування: проблеми та перспективи його запровадження в Україні / А. Савченко, Ю. Семенова // Економіка України. – 2008. – № 7. – С. 46 – 56.

4. Скрипник А. Вплив валютно-курсової політики на інфляційні процеси в Україні / А. Скрипник, Г. Варваренко // Вісник НБУ. – 2007. – № 1. – С. 40 – 48.

Ольга БОРИСЕНКО

*д.держ.упр., професор кафедри публічного управління та митного адміністрування
Університету митної справи та фінансів*

Владислав БОГОСЛАВЕЦЬ

магістрант Університету митної справи та фінансів

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ МИТНИХ ФОРМАЛЬНОСТЕЙ У РАЗІ ПІДТВЕРДЖЕННЯ ФАКТУ ВТРАТИ ТОВАРІВ УНАСЛІДОК АВАРІЇ АБО ДІЇ ОБСТАВИН НЕПЕРЕБОРНОЇ СИЛИ

Умови перевезення товарів за книжкою МДП регламентується Митною конвенцією про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП 1975 року (далі Конвенція МДП). Механізм застосування Конвенції МДП деталізовано в Порядку реалізації Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП, затвердженого наказом Державної митної служби України від 20.11.2017 № 953 (далі Порядок).

Відповідно до Порядку при отриманні митницею відправлення з ЄАІС Держмитслужби України та митниці призначення інформації про ненадходження товарів в митницю призначення митниця відправлення роздруковує з ЄАІС Держмитслужби України витяг із реєстру товарів, для яких вичерпано строк доставки, визначений законодавством України. У витягу, роздрукованому та належним чином завіреному митницею відправлення, повинні міститись відомості про ненадходження конкретного товару в митницю призначення. На підставі цього витягу митниця надсилає держателю книжки МДП та гарантійному об'єднанню Повідомлення про порушення умов перевезення товарів при виконанні операції МДП (далі Повідомлення), завірену відповідно до вимог законодавства копію відривного листка № 1 книжки МДП, який зберігається в митниці відправлення, та копію протоколу про порушення митних правил, складеного митним органом, що виявив недоставку товару в митницю призначення.

З метою встановлення наявності правопорушення в діях перевізника підрозділом боротьби з митними правопорушеннями розглядаються документи та у випадку, якщо відповідно до статті 460 Митного кодексу України вчинення порушень митних правил, передбачених статтею 470 цього Кодексу сталося внаслідок аварії, дії обставин непереборної сили або протиправних дій третіх осіб, що підтверджується відповідними

документами, не тягне за собою адміністративної відповідальності, передбаченої цим Кодексом, а це в свою чергу, виключає складання протоколу про порушення митних правил відносно перевізника.

Розділом VIII Порядку виконання митних формальностей відповідно до заявленого митного режиму, затвердженого наказом Мінфіну від 31.05.2012 року за № 657, врегульовані правовідносини підтвердження факту втрати товарів унаслідок аварії або дії обставин непереборної сили. Також положення цього розділу застосовуються у випадках, коли Кодексом або іншими актами законодавства України з питань державної митної справи передбачено надання митному органу документального підтвердження факту аварії чи дії обставин непереборної сили. Пункт 2 цього розділу роз'яснює, в якому значенні вживаються відповідні терміни. Зокрема, зазначено, що обставини непереборної сили - надзвичайні та невідворотні події, що виникли незалежно від волі особи, зокрема стихійне лихо (землетрус, пожежа, повінь, зсув тощо), сезонне природне явище (замерзання моря, проток, портів; ожеледиця тощо), введення воєнного чи надзвичайного стану, страйк, громадянські безпорядки, злочинні дії третіх осіб, прийняття рішень законодавчого або нормативно-правового характеру, обов'язкових для особи, закриття шляхів, проток, каналів, перевалів та інші надзвичайні та невідворотні за таких умов події. Факт аварії чи дії обставин непереборної сили - часткове чи повне пошкодження (зіпсуття, знищення, втрата тощо) товарів чи транспортних засобів, що перебувають під митним контролем, або позбавлення можливості виконання відповідною особою передбачених законодавством України з питань державної митної справи або встановлених відповідним митним органом України вимог щодо вчинення відповідних дій з товарами, транспортними засобами, що перебувають під митним контролем.

Пункт 3 наведеного Порядку передбачає, що залежно від характеру аварії чи обставин непереборної сили документи, що підтверджують їх наявність і тривалість дії, можуть видаватися державними органами, місцевими органами виконавчої влади або органами місцевого самоврядування, іншими спеціально вповноваженими на це державними органами, а також уповноваженими на це підприємствами, установами та організаціями відповідно до їх компетенції. Вказаний нормативний акт надає можливість відповідній особі на підтвердження факту втрати товарів унаслідок дії обставин непереборної сили надавати митному органу документи, що видані державними органами відповідно до їх компетенції.

Таким чином, якщо не доведено вини перевізника у ДТП або умисному сприянні (з його боку) викраденню товарів, в подібних випадках практично неможливо стягнути платежі за втрачений товар. Іноді необхідно звертатися до податкових та судових органів і вирішення проблеми затягується на роки.